

วัดพระสิงห์

วัดพระสิงห์ ตั้งอยู่บน ถนนสิงหราช จรดกັบนนราช
ดำเนิน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
เป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ พระพุทธรูปปาง
มารวิชัย ชัดสมาธิเพชร และยังเป็นสถาปัตยกรรมล้านนาอัน
งดงาม ซึ่งเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีตามคติล้านนา
คนเกิดปีมะโรงต้องมาไหว้พระสิงห์ให้ได้สักครั้งหนึ่งในชีวิต

ตามเอกสารทางประวัติศาสตร์ กล่าวว่า พญาผายู โปรดให้สร้างเจดีย์ สูง 23
วา เพื่อบรรจุอัฐิพญาคำฟู พระบิดาของพระองค์ เมื่อปี พ.ศ. 1888 ต่อมาในปี พ.ศ.
1890 จึงโปรดให้สร้างบริเวณนั้นขึ้นเป็นวัด และนิมนต์พระเถระเอกจำพรรษาหรือภิกษุ
สงฆ์มาจำพรรษา แต่เนื่องจากหน้าวัดเป็นสถานที่ชุมนุม ชื่อชายแลกเปลี่ยนสินค้า
ของชาวเมือง วัดนี้จึงได้อีกชื่อว่า "วัดลิเซียง" (ลิ แปลว่า ตลาด) แต่ชาวบ้านเรียก
กันติดปากว่า "ภาคี"

ตามตำนานกล่าวว่า พระพุทธสิหิงค์ ซึ่งเป็นพระสิงห์ลกด ช่างเชียงแสน ศิลปะ
ล้านนา ประดิษฐานอยู่ ณ เมืองเชียงราย ขณะนั้นเชียงรายกับเชียงใหม่เกิดการ
รบพุ่งกันขึ้น เชียงใหม่เป็นฝ่ายชนะ พระเจ้าแสนเมืองมา (พญาแสนเมือง พ.ศ.
1931 - 1954) มานครเมืองเชียงใหม่ จึงโปรดให้อัญเชิญพระพุทธสิหิงค์มายัง
เมืองเชียงใหม่โดยล่องเรือมาตามลำน้ำปิง

เรืออัญเชิญพระพุทธสิหิงค์มาเทียบท่าฝั่งนครเชียงใหม่ ที่ท่าวังสิงห์คำ
ขณะเชิญขึ้นประดิษฐานบนบุษบกปรากฏรัศมีจากองค์พระเรืองรองเป็นลำไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือไกลถึง 2,000 วา ต่อมาจึงได้มีการสร้างวัดขึ้น ณ ที่นั้น
ได้ชื่อตามเหตุอัศจรรย์ในครั้งนั้นว่า "วัดฟ้าฮ่าม" ซึ่งหมายถึงฟ้าฮ่ามนั่นเอง แต่
เดิมนั้นพระเจ้าแสนเมืองมตั้งพระทัยจะอัญเชิญพระพุทธสิหิงค์ไปประดิษฐานยังวัด
บุปผาราม (วัดสวนดอก) ซึ่งตั้งอยู่นอกเมืองออกไปทางทิศตะวันตก แต่เมื่อชักลาก
บุษบกไปถึงวัดลิเซียงพระก็มีอันติดขัดไม่อาจลากต่อไปได้ พระเจ้าแสนเมืองมา
ถือเป็นอภิมิตรจึงโปรดให้สร้างถนนที่ขึ้นวัดลิเซียงและประดิษฐานพระพุทธ
สิหิงค์ไว้ ณ วัดนั้น

ต่อมาชาวบ้านต่างพร้อมใจกันนิยมเรียกวัดนี้ว่า "วัดพระสิงห์" ตามนามของ
พระพุทธรูป กระทั่ง พ.ศ. 2483 (1940) จึงได้รับการสถาปนายกฐานะขึ้นเป็นพระ

อารามหลวงชั้นเอก ชนิดวรมหาวิหาร และได้รับนามใหม่ว่าวัดพระสิงห์
วรมหาวิหารมาจนถึงปัจจุบัน โดยกรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณ
สถานสำคัญระดับชาติ เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2478 และประกาศกำหนดขอบ
เขตในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2522

และในเทศกาลสงกรานต์ของทุกปีจะมีการอัญเชิญพระสิงห์สิหิงค์
ประดิษฐานบนบุษบกแห่รอบเมืองเชียงใหม่ให้ประชาชนสงฆ์ เพื่อความเป็น
สิริมงคลเป็นประจำทุกปี ภายในวัดพระสิงห์มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่

-**หอไตร** สร้างเป็นครั้งแรกครั้งไม้ ที่ตัวผนังติดด้านนอกประดับด้วยทวยเทพ
ปูนปั้นแต่งองค์ทรงเครื่องสวยงาม ทำเป็นรูปเทพพนมยื่น บ้างก็หะ ประดับ
อยู่โดยรอบ เป็นฝีมือช่างสมัยพระเมืองแก้วต่อมาในสมัยเจ้าแก้วมรวรสุได้มีการ
ซ่อมแซมขึ้นมาใหม่ ประมาณ พ.ศ. 2467

-**โบสถ์** เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีมุขโถงทั้งด้านหน้าด้านหลัง มีลาย
ปูนปั้นบริเวณซุ้มประตูทางเข้า หน้าบันมีลักษณะวงโค้งสองอันเห็นทางเข้า
ประกบกัน เรียกว่า คิวโถง เหนือคิวโถงเป็นวงกลมสองวงคล้ายดวงตา ที่เสาค
และสองอันๆ มีปูนปั้นนูน มีรักปั้นปิดทอง ถือเป็นลักษณะอาคารและการ
ตกแต่งเป็นแบบศิลปะล้านนาที่วิจิตรสวยงามโดยแท้

-**วิหารลายคำ** เป็นวิหารทรงพื้นเมืองล้านนาขนาดเล็ก ภายในประดิษฐาน
พระพุทธสิหิงค์ ที่ผนังวิหารมีการจิตรกรรมโดยรอบ ด้านเหนือเขียนเป็นเรื่อง
สังข์ทอง ด้านใต้เป็นเรื่องสุวรรณงศโดยเฉพาะเรื่องสังข์ทองพบเพียงที่นี้แห่ง
เดียว อีกทั้งเป็นวิหารลายคำที่พบที่นี้ได้แต่เพียงเท่านั้น และลักษณะเด่นของ
ภาพจิตรกรรมที่พบในล้านนา ซึ่ง ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ประติมากร ชาว
อิตาลีเคย มีคาแห่งวงการศิลปะร่วมสมัยของไทย ได้สรุปไว้ว่า "จิตรกรรมใน
ภาคเหนือนิยมเขียนภาพชีวิตประจำวันเป็นภาพเหมือนชีวิตจริง ถ้ามองดูภาพ
ทั้งดงามเรื่องสังข์ทองในวิหารลายคำ วัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่ เราจะรู้สึก
คล้ายกับว่า เราเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริงตามความเป็นอยู่อยู่เมื่อ 100
ปีก่อน"

